

NASZE DZIESIECIOLECIE

Politechnika Śląska jest pierwszą wyższą uczelnią techniczną powstałą na Śląsku, wyzwoloną przez Armię Radziecką i z nią sprzymierzoną Armią Polską, w pamiętnym roku 1945.

Politechnika Śląska zorganizowana w Gliwicach znalazła tutaj w owych jakże ciężkich latach swoje właściwe miejsce działania. Pierwszy rektor — organizator, prof. Wł. Kuczewski, wybrał Gliwice, jako najodpowiedniejsze miejsce dla współpracy z odradzającym się przemysłem hutniczym, górniczym i chemicznym. Że decyzja była słuszna — potwierdziło to życie i dziesięcioletnia owocna praca uczelni w tym właśnie środowisku gliwickim. A warunki pracy były ciężkie. Lecz dla nas nie ma trudności, których nie potrafilibyśmy przezwyciężyć gdy chodzi o dobro ogółu, o dobro Polski Ludowej.

Przy pomocy Partii i Rządu, pomocy, której symbolem jest dzisiejszy Przewod-

Prof. Fryderyk Staub

kierownik katedry metaloznawstwa Pol. Śl.

Dla zadokumentowania chęci stałego przodowania i wprowadzania w życie przodujących metod nauczania, stosowania przez naszych wychowawców nowych, socjalistycznych metod pracy, uczelnia przyjęła nazwę imię Wincentego Pstrowskiego — pierwszego górnika, inicjatora współzawodnictwa pracy.

Dorobek Politechniki Śląskiej w tym dziesięciolecie jest ogromny. Oddano przemysłowi w ilości sięgającej tysięcy wysoko wykwalifikowanych inżynierów, którzy cieszą się w przemyśle dobrą opinią, ludzi zawsze chętnych do pracy i posiadających duże wiadomości teoretyczne. W znacznej mierze zasłono inżynierami instytuty naukowo - badawcze przemysłu jak: Instytut Metalurgii, Instytut Spawalnictwa i in-

że to być przedmiotem obszernej, książkowej publikacji. Lecz jeden jeszcze fakt zasługuje na podkreślenie — sprawa pomieszczeń i laboratoriów. Rozpoczęto pracę w kilku silnie podniszczonych, częściowo rozwalonych budynkach. Wykłady odbywały się w salach nieoszkolonych, nieopalonych, a jakże często w pomieszczeniach prywatnych mieszkań.

Dziś z dumą patrzymy na nowe, potężne gmachy wydziału górniczego, inżynieryjno - budowlanego. Wyremontowano inne budynki jak np. wydziału chemicznego. A jak ma się sprawa z laboratoriami, tymi podstawowymi pomocami w kształceniu inżyniera? Rozpoczęto działanie dosłownie od niczego, np. w laboratorium metaloznawczym od zakupu 3 lup. Dziś laboratoria nasze to jedne z najnowocześniejszych w kraju, w których posiadamy wiele urządzeń zbudowanych własnymi siłami i będących wzorem dla innych.

TRYBUNA POLITECHNIKI

Organ KU PZPR, ZD ZMP, ZOZ ZZNP, KU ZSP i Rektoratu Politechniki Śl.

Rok III.

Gliwice, dnia 7 lutego 1955 r.

Nr. 3 (21)

niczący Rady Państwa tow. A. Zawadzki, ówczesny gospodarz Śląska, rozwój Politechniki Śląskiej był dynamiczny.

Politechnika Śląska początkowo o 4 wydziałach: chemicznym, elektrycznym, inżynieryjno - budowlanym i mechanicznym liczącą 2000 studentów, rozwinęła się następnie w uczelnię — olbrzymią z 7000 studentów i dalszymi wydziałami: górniczym, budownictwa przemysłowego, mechaniczno - energetycznym i studium przygotowawczym. Obecnie Uczelnia wchłania Szkołę Inżynierską w Stalino-grodzie i osiąga liczbę 100 katedr wypełnia swoje zadania współpracy i obsługi podstawowych przemysłów Śląska.

ne, dalej biura konstrukcyjne, których wkład do dynamicznego rozwoju przemysłu jest również doniosły.

Pracownicy naukowcy Politechniki Śląskiej w okresie tym nie tylko publikowali wartościowe prace, lecz nader owocnie współpracowali z przemysłem o czym świadczyć może fakt przyznania Nagród Państwowych nie tylko z zakresu Nauki, lecz również Postępu Technicznego.

Także na polu racjonalizatorstwa Politechnika Śląska przoduje, inicjując tworzenie brygad robotniczo - inżynierskich i współpracę naukowców z robotnikami.

Ramy niniejszego opracowania są zbyt szczupłe, aby można przedstawić olbrzymi zakres pracy Politechniki Śląskiej i jej dorobek gdyż mo-

To poczucie spełnienia obowiązku w okresie pierwszego dziesięciolecia daje nam głęboką pewność, że Politechnika Śląska, grono naukowców, personel inżynieryjno - techniczny i administracyjny oraz studenci wszystkich wydziałów nadal wypełniać będą swój obowiązek twórczej pracy dla dobra Polski Ludowej.

Zadokumentowaliśmy toteż licznym udziałem w imprezach, które odbyły się w ub. miesiącu dla uczczenia dziesięciolecia wyzolenia spod jarzma hitlerowskiej okupacji Śląska, wyzwolenia miasta Gliwic, które stały się kolebką naszej Uczelni, wzorowej uczelni technicznej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Prof. Fryderyk Staub.

10 LAT WYZWOLONYCH GLIWIC — 10 LAT POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ

JAN BORYS

Snieżyca

Od Krakowa szła Snieżyca,
Za Snieżyką pędził wiatr.
Piorunowa błyskawica —
Huk granatów i kul grad!

W Śląską ziemię szła Snieżyca
Za Snieżyką żołnierz gna:
W oczach świeci błyskawica
A „Katusza” ogniem gra...

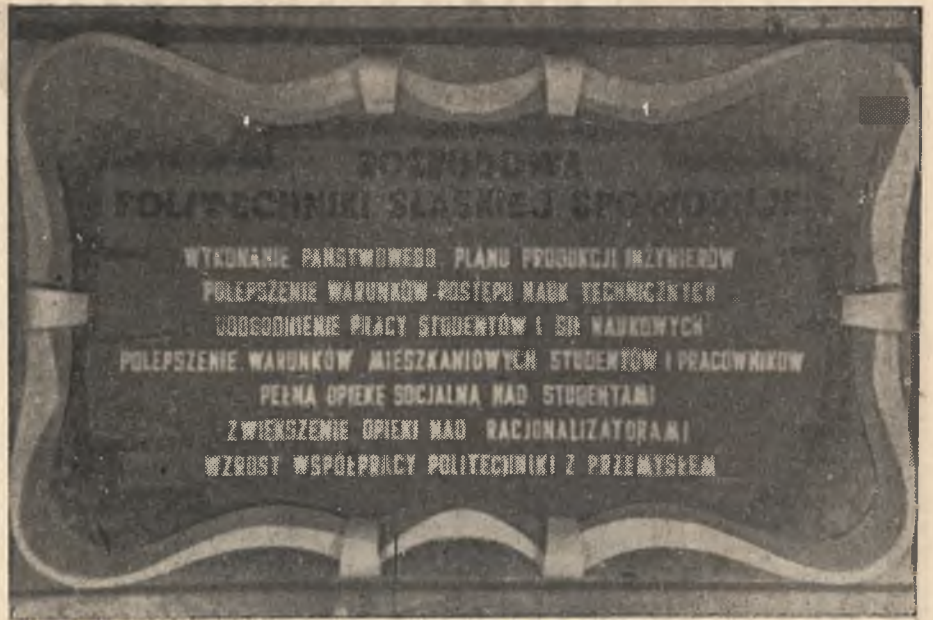
Hej Snieżyco, hej siostrzyco!
Skąd się wzięłaś w ziemi tej?...
— Wiatr mnie przygnał z błyskawicą
Z nadwotżańskich pól i kniej!
Wiatr mnie pędzi — wschodni wiatr,
Aby jaszym przegnać precz!
Wiatr żołnierski, z Kraju Rad!
Aby wolna była RZECZ!

Za Snieżyką, za burzową
Szli żołnierze i szła pieśń.
Przystanęli pod Dąbrową
„Cześć kopalniom, hutom cześć!”
Dwujęzycznie padły słowa
I rozniosły sławną wieść...
Rozhuczata się Dąbrowa
„Krasnej Armii — chwata, cześć!”

Poszli dalej za Snieżyką,
Poszli prosto jak ten wiatr
Niosąc wolność Katowicom
Znacząc śniegi w krwawy ślad...

Ej Snieżyco, ej zawiejoj!
Co pod niebem tam hyboce?
Co za blaski promienieją?
— Polska flaga już łopoce...

Poszli dalej w awangardzie
Swą żołnierską niosąc dolę.
Smierć? — Naplewał! — Mam w pogardziel!
Marsz na Wrocław przez Opole!
A nad Polską wieść się niesie
Najprawdziwsza, wielka wieść;
Że do pracy Śląsk już rwie się,
Za co Krasnej Armii cześć!

Pamiętacie? Tak było w 1949 roku. Pusty plac Krakowski, na którym miał stanąć...

...kompleks gmachów wydziału górniczego, który widzicie na powyższej makiecie. A dzisiaj? Dzisiaj stoi już 30 proc. tej wielkiej budowli. Kilka dni temu oddano do użytku studentów nowe i piękne skrzydło, w którym znalazły pomieszczenie liczne katedry i laboratoria.

Ten budynek powstał w niespełna 2 latach. Poznacie go chyba wszyscy. Rozładował on swymi 40.000 m sześć. poważnie wszystkie sale wykładowe naszej uczelni... A takich budynków w dzielnicy akademickiej powstanie jeszcze kilka.

Stale korzystamy z pomocy Związku Radzieckiego. Nie tylko w dostawach różnych urządzeń dla przemysłu, aparatury naukowej, lecz także z pomocy specjalistów radzieckich, którzy przybywają do naszego kraju i dzielą się z nami swym doświadczeniem i dorobkiem. Radzieccy uczeni są częstymi gośćmi na naszej uczelni. Oto jeszcze jedno zdjęcie z pobytu prof. Moisiejewa, który przebywał u nas w grudniu ub. roku. Na zdjęciu: prof. Moisiejew w towarzystwie prof. K. Kutarby i inż. H. Greli w katedrze cieplnych maszyn wirnikowych.